

HOMILIA

EVSEBII CAESARI
ensis episcopi, de corpore & san-
guine domini.

Agnitudo cœlestiū beneficiorū, angustias humanæ mētis excedit: & ppter ea ita ordinauit diuina puidētia, vt q[uod] in nobis ratiō rex mole victa nō poterat, fides denota cōciperet, & intellectu crudelitas robusta nutrit. Cum ergo per primā transgressionē in Adam origine, morti teneremur obnoxii, prospiciens ex alto deus, in quo essemus genere debitores, iuxta q[ua]litatē captiuitatis, reparauit munus redēptionis i.e. vt p debita morte offerret indebitā: quia nec nos vnde viueremus, nec ille vnde mereret. Materiā de nostra mortalitate suscepit, vt de sua immortalitate collata, mori posset vita p mortuis. Et ideo quia corpus assumptū ablaturus erat ex oculis nostris, & sideribus allaturus, necessariū erat, vt nobis in hac die sacramentū corporis & sanguinis consecraret: vt colere iugiter p mysteriū, qd semel offerebatur in p[ro]ptium: vt q[uod]a q[ua]tidiana & indefessa currebat pro hoīs salute redēptio, ppetuū eēt etiā redēptionis oblatio: & perēnī illa vita visueret in memoria: & semp̄ p[re]sens eēt in g[ra]ta. Vere unica & perfecta hostia, fide æstimāda nō specie. Nec exterioris cēsenda est visu, sed interioris affectu. Vnde merito cœlestis confirmat autoritas, quia caro mea

DE CORP. ET SANG. DOM.

Vere est cibus: & sanguis meus vere ē potus. Recedat ergo omne infidelitatis ambiguū: qñquidē qui autor est muneris, ipse etiā testis est veritatis. Nam inuisibilis sacerdos, visibiles creaturas in substantiā corporis & sanguinis sui, verbo suo secreta potestate cōuerit, ita dicens: Accipite & comedite. hoc est corpus meū. & sanctificatione repetita, Accipite & bibite: hic ē sanguis meus. Ergo ad hūtū sc̄ipientis dñi, repente ex nihilo substiterunt excelsa calor, profunda fluctuū, vasta terrarū. Pari potentia in spūalibus sacramentis, verbi percipit virtus: & regi seruit effectus. Quanta itaq; & q̄ celebranda officia, vis diuinæ benedictiōis operatur. & quō tibi nouū & impossibile esse nō debeat, q̄ i Christi substantiā, terrena & mortalia cōmutantur: te ipsum qui iam in Ch̄fo es renatus interroga: dudum alienus à vita, peregrinus à misericordia, à salutis via intrinsecus mortuus exulabas: subito iniati⁹ Ch̄ri legibus & salutaribus mysteriis inouatus, in corpus ecclesiæ non vidēdo, sed credēdo trāsistī. Et de filio p̄ditionis, adoptiuus dei fieri occulta puritate incurristi: in mēsura visibili p̄manens, maior factus es teipso inuisibili, sine quantitatris augmēto. cum idem atq; ipse es, multo alter fieri fide processibus meruisti. In exteriore nihil additū est: & totū in interiore mutatū est: ac sic hō Ch̄ri filius effectus, & Ch̄rs in hominis mēteformatus est. Sicut ergo sine corporali sensu p̄terita vilitate deposita, subito nouā induit⁹ est dignitatē, & sicut hoc qđ in te deus lēsa curauit, infecta diluit, maculata deterſit, non oculis, sed sensibus sunt credita: ita & cum reuerendū altare cibis satiandus ascēdis, sacram dei tui corpus & sanguinē fide respice: ho-

Mat. 26.

EVSEBIUS

nore mirare: mente cōtinge: cordis manu suscipe: & maxime haustu interiori assūme. Quod si illius legis māna q̄ legitur, Pluit illis manna ut ederēt. Hoc vni-cuiq̄ sapiebat, qd desideriū concupiscebāt: aliud erat quod sumebat, aliud quod videbatur: suisibilis sapor ille in singulorū sensib⁹ formabatur. At ergo illud legis manna cælitus illapsum, p̄ multimodas suauitatis naturæ suæ meritū, & generis sui excedebat intuitū, & cum creaturā suam dispensatio largitori multiplicitate diuersitate cōdirebat, præbebat gustus, qnod ignorabat aspectus, iuxta p̄cipientis desideriū, esce illi nouitas, & dignitas nascebatur. Vnumquenq̄ variis & alienis saporibus reficiebat, mellifluum pluuiæ illius donum: & multiplex sicci imbris obsequium. Quæ cum ita sint, quod illic auditas faciebat, hic fides facit. Et si in corpore cibus sapiat, in corpore deus credulitati p̄ficiat: sicut legimus: Accedit hō ad cor altū, & exaltabitur deus. Ideo quod tibi delectatio obtingebat in fauibus, hic bñdictio op̄gatur in sensib⁹. Ad cognoscendum & p̄cipiendum sacrificiū veri corporis, ipse te robur & potentia cōsecrantis inuitat. Qui runc latuit p̄figuratus in manna, est tibi manifestatus in gloria & gratia. Ipsum aut̄ suis manna illius speciem p̄esignatum, etiam Propheta euidenter ostendit dicens: Panem angelorum manducauit homo, p̄nem cæli dedit eis. Et quis panis angelorum est, nisi Christus: qui eos cibo suæ charitatis exatiat, hunc panem dicente Propheta, sexta die duplum colligas: sabbato autē non colliges: dum à primo i. à dominico die in lege tribuitur, & in solo sabbato denegatur. Iā tūc Christus ab ecclesiā cui dominicū diē resurrectio

Exo. 16.

DE CORP. ET SANG. DOM.

cōfcreauit, recipiēdus oñditur: & synagogē ad quam cultus sabbaci ptinebat, negādus esse phibetur: dum dies iste. i. dies septim⁹, c̄lesti panis fraude mutilatur. De q̄ pane verus narrat historia: Nec q̄ plus college-
rat habuit amplius: nec qui minus parauerat, reperit minus, eo q̄ eucharistiae sacra pceptio, non in quanti-
tate, sed in virtute consistat. Quod corpus sacerdote
dispensante tm̄ est in exiguo, quantū esse cōstat in to-
to. Quod cum ecclesia fidelium sumit, sicut plenū in
vniuersis, ita integrum probatur esse in singulis. De
quo sensu apostolica sententia deriuata est dicēs: Qui
multum habet, non abundat: & qui modicum, non
minorabit. Si forte esum panis esurientibus appone-
remus, non ex toto perueniret ad singulos: quia par-
ticulatim & minutatim proportiōe sua vnuſquisque
præsumeret. De hoc vero pane cum assumitur, nihil
minus habent singuli quam vniuersi: totum vnuſ, to
tum duo: totum plures sine diminutione percipiunt:
quia benedictio huius sacramenti scit distribui: ne-
scit distributione consumi. Sacramenti itaque hu-
ius formam, in Iudæorum paginis inuenimus expre-
sam. Nam & de Melchisedech cuius genealogia, vel or-
igo dicitur ignota, in Genesi legimus: Et Melchise-
dech rex Salem, protulit panē & vinū & bñdixit A-
brahæ. Melchisedech autē fuit sacerdos dei summi: dū
à pputio. i. à gētili, cīcuncisio futura benedicitur: ec-
clesię gloria prædicatur: & synagogē infideli plebs ex
gētibus exq̄sita, preponitur. Hic ergo Melchisedech
cuius genealogia vel origo notitiam illius tēporis la-
uit, oblatione panis & vini, hoc Christi sacrificium
præsignauit. De q̄ Propheta, pnuntiat. Tues sacerdos

Gen. 14,

AMBROSIUS

in eternū, fīm ordinē Melchisedech. Nā & beatus Mo
yſes de eo mysterio loquēs, vīnū & sanguinē sub vna
appellatione significat: in benedictione Patriarchæ,
dominiā passionem multo antē demōstrante ita in-
Gen. 4,9 quiēs: Lauabit in vīno stolam suā: & in sanguine vuæ
pallium suū. Adnerte q̄ euidenter constet vīni creatu
ram, Christi sanguine nuncupandā. Quid adhuc de
hac duplii specie ingrere debeas, ipso dñō attestante
cognosce: Nisi ingt māducaueritis carnē filiō hoīs, &
sanguinē biberitis, nō habebitis vitā in vobis. Quod
testimonīū, cōtra Pelagijs blasphemias, euidentissimū
atq̄ validissimū est: q̄ assērere arrepta impietate pre
sumit, nō prop̄ vitā, sed propter regnū celorū baptis
mū paruulis conferendū. Sub his cīm verbis dei quib⁹
euangelista p̄nuntiat, non habebitis vitā in vobis,
aperte intelligenda est omnis anima munere baptis
mi vacua, non solū carere gloria, sed vita. Hoc itaq̄
dominiā sanguinis vīnū, aqua miscendū esse, non so
lū traditiōe dñs, sed etiā ipso genere passionis ostēdit
ex cuius sacro latere, sanguis & aqua lancea illisſione
perfluxit, sicur & Propheta multo antē prēcinit dicens:
Percussit petrā, & fluxerūt aquæ. Et Apost. Bibebat
Psl. 77 inquit de spūali cōsequenti eos petra: petra autē erat
Cor. 10. Chīs. Vides igitur q̄ qui de Chīi biberit gratia, seque
tur eū Christi mīa. Sed & in Salomōe de ipso deo p̄di
pro. 9. Etū legimus: Sapientia inquit edificauit sibi domū, i.
corp⁹ hoīs assumpſit, in q̄ habitauit plenitudo diuini
tatis. Et subeldit columnas septē: quia illū benedictio
spūs sancti, gratia septiformi impleuit. Mactauit ho
stias suās, miscuit in cratera vīnū suum, & parauit mē
sam suā. Et in sequenti: Venite & edite de meis panī

DE CORP. ET SANG. DOM.

bus: & bibite vinū quod miscui vobis. Admixtū ergo aqua vinū legimus: nūc causam cur virumq; dominus misceri voluerit, inquiramus: quādo in Iudeorū cōiuīo nuptiale vinū, id est fides iu eis deficiebat. Vīnū inquam deficiebat, quia vineæ fructū negabat, de qua dicit: Expectavi ut faceret vnam: fecit aut spinas. Vnde & certū spineū capiti redēptoris imposuit: Quādo siquidē dominus nuptiali tempore, id est quando sponsus ecclesia suæ Paschali exultatione iungendus aquā in vinū cōuertit, manifeste præfigurabat multitudines gentiū, de sanguīnī sui gratia esse vēturas. Per aquas aut populos significari, sacris aperit eloquijs: si cut legimus: Aquas istas quas vidisti, populi sunt, & gentes & lingua. Aduertimus in aquis figurā gētiū demōstrari in vino autē, sanguinē dominicæ passio-
nis ostendi. Ac sic dum in sacramentis vino aqua mi-
scetur, Christo fidelis populus incorporatur & iungi-
tur: & quadā ei copula perfectæ charitatis vnitur: vt
possit dicere cum Apost. Quis nos separabit à chari-
tate Christi: tribulatio, angustia, an persecutio, & re-
liqua. Deus autē homini suscepta sanctificatiōe mi-
scetur, quādo fides in ipso pectori, affectu iustitiae, mi-
sericordiae, pietatis, infunditur: etiā in hoc ipso quod
numerosis tritici granis confici nouimus, vnitatē cō-
stat assignari populorū. Sicut enim frumentum qd soli-
ta purgantis solitudine præparatum, incandidā spe-
ciē molarē labore perficitur, ac per aquā & sanguinē,
in vnius panis substantia congregatur, sic varie gen-
res diuersęq; nationes, in vnā fidem cōuenientes, vnu
de se corpus Christi efficiunt: & Christianus populus
quasi tritici innumerabilia milia, à sacrilegis nationi-

Rom. 8.

E V S E B I V S

bus fide purgante atq; cibrante, secernitur: & in vi-
num quasi infidellum lolio pertransiente colligitur:
& duorum testamentorum instructione, velut fru-
mentum gemino molarum opere curatum, nitescit,
& in illam primæ originis dignitatem nativo cando-
re mutatur: ac per aquam baptisimi vel ignem spiri-
tus sancti, æterni illius panis, corpus efficitur. Sicut
ergo se partiri grana ab illius confecti panis adunati-
one non possunt, & sicut aquam in vino permixtam,
iam ad propriam redire substancialm non posse cerni
mus, sic & fideles quicq; atq; sapientes, qui redemptos
se Christi sanguine sciunt, ita debent quasi inseparabi-
lia membra capiti suo fidei conseruatione, & arden-
tissima religione sotriari, vt ab eo non voluntate, non
necessitate seiungi, non vlla terrenæ spei ambitione,
non deniq; ipsa possint morte diuelli. Nec dubitet qd;
quam primarias creaturas nutu potentia, præsentia
maiestatis, in dominici corporis transire posse natu-
ram, cum ipsum hominem videat artificio celestis mi-
sericordia, Christi corpus effectum. Sicut autem qui-
cunque ad fidem veniens, ante verba baptisimi adhuc
in vinculo est veteris debiti, his vero commemora-
tis, mox exiuit omni sece peccati, ita benedicendæ
verbis cælestibus creature, sacris altaribus imponū-
tur: antequam in vocationem summi nominis con-
secrantur, substancialia illuc est panis & vini: post verba
autem Christi, corpus & sanguis est Christi. Quid
autem mirum est, si ea quæ verbo potuit creare, ver-
bo possit creata conuertere? imo iam minoris vide-
tur esse miraculi, si id quod ex nihilo agnoscitur con-
cidisse, iam conditum in melius valeat commutare.

DE CORP. ET SANG. DOM.

Require quid ei possit esse difficile, cui facile fuit visibilia & inuisibilia voluntatis imperio suscitare: cui facile fuit hominem de limi materia figuratum, imaginem etiam suæ diuinitatis induere. Cui promptum est eum rursum reuocare ab inferis: restituere de perditione: reparare de puluere: de terra in cælum leuare: de homine angelum facere: corpus humanum conforme corpori claritatis suæ reddere: & figuratum suum in regni sui cōsortio sublimare: ut qui corpus fragilitatis nostræ assumpserat, nos in corpus suæ immortalitatis assumat: ad quam gloriosam resurrectionem piis nos operibus præparare dignetur, qui regnat in secula seculorum.
Amen.

ERRATVM.

Columna 12. quaternionis c. linea prima
lege, in lac, pro in hac,

Superbis deus resistit, humilibus autem dat gratia,

Parcere subiectis & debellare superbos.

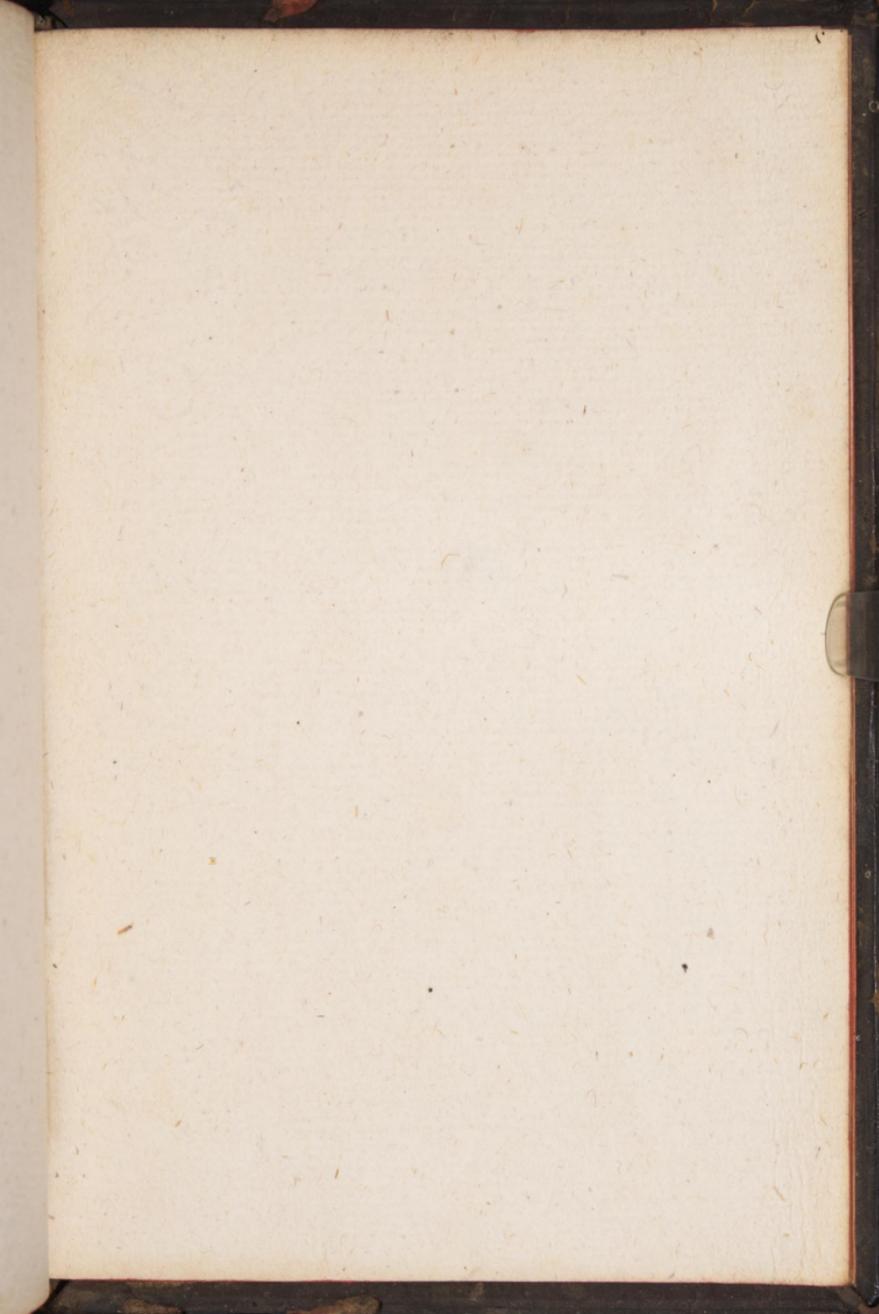

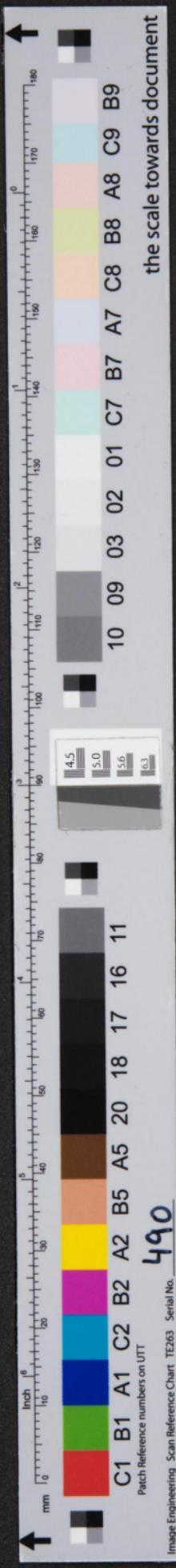

490
Patch Reference numbers on UTTT

Image Engineering Scan Reference Chart TE263 Serial No.

the scale towards document

40
M.

fuit visi-
are: cui fa-
n, imagi-
omptum
re de per-
im leua-
manum
figmen-
vt qui
os in
quā
c-